

Եղիշե Չարենց

Կարմիր են գալիքի լույսերը ու մուգ են

Կարմիր են գալիքի լույսերը ու մուգ են.
Կարմիր են, կրակե, բայց, ախ, անամո՛ք են:
Եվ ո՞վ կկանչի նրանց, որ կյանքում այս
Մենակ են, տխուր են, տխուր ու անօ՛գ են...
Նվում է սրտիս մեջ ծանոթ մի մորմոք հին.
Լույսերը հեռո՛ւ են, անփո՛յթ են, անհո՛գ են...

1919